

NEDJELJNA ČITANJA

Iz 40, 1-5.9-11; Ps 85, 9ab-14; 2Pt 3, 8-14; Mk 1, 1-8

U antička vremena nisu postojali putevi u današnjem smislu, popločeni i asfaltirani, uređeni i pogodni za promet ili hodanje. Bile su to tek utabane staze kroz prirodu, najkraće poveznice između pojedinih mjesta. Stoga kad bi u neko mjesto dolazila neka posebna osoba, naročito vladar, bilo je potrebno urediti taj put da ta osoba može nesmetano prolaziti. Ulagao se veliki trud da bi se izravnalo neravno, očistilo put od svega onoga što bi moglo ostaviti loš dojam na osobu koja dolazi. Ovim činom željelo se iskazati počast toj osobi i izreći koliki značaj ima u narodu. Na takav čin poziva nas prorok Izaija kao i današnje evanđelje koje donosi početak Markovog zapisa Isusovog života. Pozvani smo, poput Ivana, pripremiti put Gospodinu i poravnati mu staze. Trebamo sniziti brda oholosti, sebičnosti, srditosti, nestrpljivosti, škrtosti, lijenosti i mlakosti. S druge strane, trebamo uzdići doline ljubavi, vjere, nade, dobrohotnosti, marljivosti, poštovanja prema Bogu i bližnjemu. Potrebno je da i sami odemo u pustinju, koja je mjesto povlačenja, gdje nas nitko i ništa ne ometa. To je mjesto osame gdje je moguće čuti glas koji inače zbog vreve života ne čujemo. Nismo sami u pustinji: tamo nas čeka Isus koji je i sam prošao njezinu kušnju i nadvladao ju za nas, da bi nam postala mjesto utočišta. To nije mjesto bijega, već mjesto skupljanja snage da se nosimo sa teretima svakodnevice. Naša je svakodnevna molitva upravljena prema tome da dođe konac svijeta, jer zaziv "dođi kraljevstvo tvoje" ne znači ništa drugo do li to da se Gospodin vrati u slavi i uspostavi svoje kraljevstvo u kojemu više neće biti grijeha, prolaznosti i promjenjivosti, već radost koja proizlazi i toga što je Bog Svevladar. Taj dan nije za nas vjernike prijetnja niti dan strašne sudbe, već ispunjenje Božjega obećanja, koji je vjeran onome što kaže. Ukoliko nas ipak pomisao na sud dovodi do paničnog straha, propisujem vam temeljitu i iskrenu svetu ispovijed kao medikament za smirenje duše. Bog nas u svojoj ljubavi i milosrđu ne sili na ništa, ali nam preporuča kako živjeti da ne promašimo svrhu svoga postojanja, a ta je biti s Bogom. Iskoristimo ovo došašće, jer Gospodin je blizu. Braćo i sestre, pripreavimo put Gospodinu da se proslavi u našem životu.